

3 Bördagen 1860

<sida1 >

3. Bördagen 1860. ottesångs Text. Esaj. 2:10 [11:10]

Det skall ske på den tiden, att Isai rot, som står till Folks baner; der skola hedningarne fråga efter, och hans hvila skall vara ära.

Profeten Esa[-]jas beskrifver uti 11te Capitlet Frälsarens till <sida2 >kommelse, och visar den verkan som Frälsarens lära[,] lidande och död skall utöfva på Menniskohjertat. Han säger ibland annat, att ulfvar skola bli spaka som lamm. och att små barn skola utan fara leka med huggormar, d.v. säga att de grymmaste och vildsindtaste Menniskor skola umgås med de christ <sida3 >na, när Frälsarens lära verkat så på de andeliga ulfvarnes hjertan, att de blifva spaka som lamm. Och på den tiden skola hedningarne fråga efter Isai rot d.v.s. de skola fråga efter Fräl[-]saren. Vi skola i anledning af denna vår heliga Text besvara den frågan, När <sida4 > skola hedningar[-]ne på fullt alfvare fråga efter Frälsaren.

I våra dagar hän[-]der det sällan, att Någon hedning på fullt alfvare frågar efter Frälsaren. vanligen Upskjuta hednin[-]garne denna efterfrågan, tills det blir för sent. I allmänhet pläga hedningarne icke bry sig om <sida5 > Frälsaren medan de äro friska; men när döden kommer hastigt på, börja en del[,] dock icke alla[,] fråga efter Frälsaren. Men då kommer också djefvulen och säger[:] Nu är det för sent att fråga efter Frälsaren, När Du har lefvat [<efter> överstrykt ord] som en hedning i Alla dina lefnads dagar[,] då kommer du på döds bädden och <sida6 > [<och> upprepning] frågar efter Frälsaren. Det hjälper dig intet. Utan som Du har lefvat: så får du också dö. Detta har händ[t] i Alla tider, att de hedningar, som föraktadt Frälsaren i Nåda tiden, börjat fråga efter honom i döds stunden. Men de flesta hafva också då erfarit, att <sida7 > det varit för sent. En del hedningar äro så säkra på sin sak, att de äfven i döden förakta Frälsaren och säga: Jag har gjort hvar man rätt, och fruktar icke för efterräkningar. om Gud dömer mig: så är han en orätt[-]vis Gud. Och somliga säga: När Menniskan gör Allt hvad hon förmår till sin förbättring, så blifver <sida8 > Gud ansvarig för hennes själ om Han dömer henne. Dessa stora och stålta ord får man höra på flera ställen i verlden. Men den som så talar är vis[s]t icke någon Svärmare, utan en Fri[-]tänkare och sådane fritänkare finner Man Nu för tiden på många ställen i verlden. Men den tanken, att Gud är ansvarig för menni<sida9 >skans själ, är verkligen en evig sanning, om Nemligen Menniskan har kommit i den sinnes stäm[-]ning, att hon känner att, hon omöjligen kan svara sjelf för sina gerningar; Men det är icke så lätt, att komma i en sådan sinnes stämning; ty den tanken, att Menniskan måste sjelf svara för sina gerningar, är så djupt inrotad i mennisko Naturen, att de <sida10 > Äro högst få, som känna så djupt sitt Naturliga förderf, att de omöjligen kunna svara för sina gerningar, om icke Frälsaren tar på sig ansvaret. <sida11 > Det är endast sådana, som fråga efter Frälsaren, hvilka icke kunna svara för sina gerningar[.] Men de som tänka

3 Bördagen 1860

svara sjelva för sina gerningar, de fråga icke efter Frälsaren. När skall då den tiden komma, att de Mera Allmänt skola fråga efter Honom, som var en telning af Isai Stam, och derföre kallades för Davids [<sida12>](#) Son. På den tiden säger Profeten, på den tiden skola hedningarne fråga efter honom då ulvar blifva spaka som lamm, och barn leka med huggormar. Det har visserligen händt, och händer ännu Någon gång att ulvar blifva Spaka som lamm. När de fått emottaga Herrans tuktan; Men [<sida13>](#) de Äro nu för tiden sällsynta, som blifva så förändra[-]de genom christendomen, att de blifva spaka som lamm. Profeten Esajas förutsåg visserligen att hedningarne skulle fråga efter Herran att äfven de skulle blifva angelägna om sin frällsning; och detta skedde redan under Apostlarnes tid, och Någon tid derefter, eller [<sida14>](#) så länge som Christendomen var lefvande; Men så snart som Christendomen Uphörde att vara lefvande eller så snart som den lefvande Tron förvandlades till en död Tro, så blef det slut med frågandet efter Herran; Man började fråga efter verlden, och de ting som i verlden [<sida15>](#) äro, alldeles som det sker i våra dagar. En Ny påminnelse om denna verldens fåfänglighet och förgänglighet skedde väl genom Luther, då mången började fråga efter telningen som gick upp ifrån Jæssæ rot: Men denna väckelse eller denna andeli[-]ga rörelse vara[de] icke länge. Luthers lefvande Tro blef snart en död Tro hos [<sida16>](#) dem, som med munnen bekände Lutherska Läran. Om någon 100 år efter Luthers död tyckte, att det ogu[-]daktiga lefvernet gick Allt för långt[,] så blef han ansedd för en svärmare. Och om Någon i vårt land, tycker, att det ogudaktiga lefvernet går Allt för långt[,] så blir han också ansedd för en svär[-]mare. Så hafva vi då andleligen [<sida17>](#) kommit så långt i den dunkla tiden, och i det Andeliga Mörkret Att vi icke se hvart ut det må bära af till slut[;] väl finns det ännu en och annan som ser liksom i ett dunkelt skimmer, att det bär af till Helve[<sida18>](#)tet, Men hvad hjälper dem den tron[,] då de icke se Helvetet på nära håll. De känna icke dess fasor och jämmer och derföre väckes hos dem ingen alfvarlig längtan att fråga efter Herran. De skjuta således upp med den frågan, hvad skall Jag göra, att jag Må få evin[-]nerligt lif, tills det blir för sent. den största hop[e]n Menar, att det [<sida19>](#) står väl till, att ingen fara är å färde; de ropa frid der ingen frid är. När skall då den tiden komma att hedningarne skola fråga efter Herran? Vi kunna icke hoppas, Att en sådan till [=tid] skall komma förr än Allt hopp är ute[.] Allt hopp om ett himmelrike på jorden måste försvinna, innan [<sida20>](#) längtan efter Något bättre kan Upstå. Vi se nemligen, att Christi Larjungar, icke kunde få någon sann och lefvande Tro, förr än Allt hopp om lycka och sällhet i verlden hade försvunnit. Så länge som de [[<voro> överstrykt ord](#)] hoppades blifva Höga Herrar i verlden, kunde de icke hafva Någon längtan efter Något bättre [<sida21>](#) men så snart som deras falska hopp om lycka och sällhet i verlden försvann med frälsarens död, så föllo de i förtviflan. och genom denna förtviflan förbered[-]des deras hjertan att emottaga Nåden. Lärjungarne fingo känna en försmak af den himmelska glädjen, när de sågo Herran [<sida22>](#) Så måste äfven hvarje Menniska falla i förtviflan först, innan han kan känna en försmak af den himmelska

3 Böndagen 1860

glädjen och förr kan han icke vara förvissad om sin salighet. Denna salighets ordning är också ingen annan, än den som Luther har <sida23> erfarit och hvar och en, som vill vara en äkta Lutheran, han Måste erfara det samma, som Luther har erfarit. Hvad hjälper det oss, att Luther har grubblat, om vi ännu alldrig hafva grubbat[-]at. Hvad hjälper det oss, att Luther har känt Guds vrede och lagens förbannelse, om vi alldrig hafva känt Guds vrede <sida24> och Lagens förbannelse. Och hvad hjälper det oss, om Luther genom den lefvande Tron kände, att Himmelen öp[p]nade sig för honom på en viss dag, om vi alldrig hafva erfarit detsamma. Vi Måste hvar och en för sig komma till Trona, på sam[-]ma sätt, som Luther har kommit till Trona. Se detta är den rätta Nådens ordning. Du måste <sida25> känna Lagens verede [vrede] och Lagen[s] förbannelse, innan du kan blifva rätt angelägen om din själs salighet. Du måste[,] säger jag[,] känna ditt olycksaliga tillstånd, innan Du kan fråga efter telningen, som rin[-]ner opp ifrån Jessæ rot, den samma telningen som kallas för Davids Son, hvilken alla nödlidande ropade efter; <sida26> och hvilken alla Hedningar fråga efter, när de komma i själa nöd. Profeten såg i andanom, att hedningarne skulle fråga efter honom[.] Nemligen just de hedningar, som han tucktar med jernris, med samvets qual och hjerte ångest. Detta är just Hednin[-]garnes jerns ris hvarmed Christus tucktar Hedningarne[.] Och de som blifva så tuktade <sida27> de måste likasom David ropa från djupet till höjden; de Måste likasom Lärjungarne gråta och jämra sig; de måste grubbla, som Luther grubblade; de måste fråga derefter, huru de skola frällste varda. De måste fråga efter telningen, som rann <sida28> opp ifrån Jessæ rot. Men de som alldrig varit i samvets qual de som Alldrig känt Guds vrede och Lagens förbannelse[,] de som Alldrig blifvit tuckta[-]de med jern[-]ris, de som Alldrig grubblat[,] de som Alldrig varit i Samvets qual och hjerte ångest: de blifva alldrig <sida29> rätt angelägna om sin själs frällsning; de känna Alldrig Någon rätt hunger och törst efter rättfärdigheten; de kunna alldrig fråga efter den heliga telningen Christus och derföre för[-]blifva de oomvända hedningar i Alla sina lefnads dagar. <sida30> här hafven I nu den rätta Nådens ordning framför Eder! Här hafven I den väg, som kallas den smala vägen och den trånga porten. Viljen I ingå i lifvet, så Måsten I följa den väg som Gud i sitt ord oss visat hafver. Och besinnen nu hvad eder frid tillhör. besinnen att vårt lif här i tiden är af kort varaktighet, och när det som bäst <sida31> varit hafver, så [<så> upprepning] hafver det vedermöda och arbete varit. Och när döden kommer, tager han menniskan med sig till evigheten, sådan han finner henne O! menniska betänk dig väl, innan du reser den långa färden. Var redo; kanske i dag eller i morgon kommer budet: beställ om dit hus, ty du måste dö[.] Salig är den som kan taga emot Döden såsom en Engel, Ja som en Engel, som för till de saligas boningar.